

– Én belga nemzetiségű vagyok, s bár nagyon szeretem az országomat, Hollandiában dolgozom. Hollandiában a tudományos kutatások légkörét fantasztikusnak tartom. Ha egy kutatónak van egy jó témája, akkor biztosan lesz megfelelő pénzalap is ahhoz, hogy ezt megvalósítsa. Az tetszik a legjobban, hogy a kutatók között jó az együttműködés. Ugy gondolom, hogy ha a kutatók nem egymás ellen harcolnak, akkor olyan légkör alakul ki közöttük, mint Hollandiában. A kezdetektől érzem, hogy akár tanácskozásokon, akár más fórumokon, rengeteg támogatást kapok a holland kollégáimtól.

– *Milyen szakmai problémák foglalkoztatják mostanában Önt?*

– Jelenleg a szakképzésben dolgozó tanárokkal működöm együtt egy nagy iskolareform-program kapcsán. Ugy gondolom, ez fogja kitölteni időm nagy részét. Hollandiában a szakképző iskolák olyanok, mint egy nagy gyár, több tízezer tanulóval. Az oktatás több különböző létesítményben folyik, egy központi és számos helyi irányítóval. Először csak egy iskolában, két osztállyal kezdtem. Jelenleg több mint 102 ezer tanuló, és 5000 tanár működik közre ebben a projektben. Ez a munka nagyon fontos számomra.

*Csikos Csaba
Józsa Krisztián
Korom Erzsébet
Tarkó Klára*

Az európai kutatók fiatal nemzedéke

Kristiina Kumpulainen (Oulu, Finnország)

– *Kérjük, mondjon néhány szót a kutatási területéről és arról, hogy miért ezt választotta.*

– Jelenleg olyan témán dolgozom, amely a tanulás szociális-interaktív elméletéhez tartozik. Ezen belül a tanulás folyamatait vizsgálom, amelyek – úgy gondolom – jelentős mértékben az emberi interakciók világában történnek. Nemcsak a nyelvi jelekre kell itt gondolni, hanem a számítógép, továbbá a matematikai kifejezések és a művészi alkotások is lehetnek az interakció közegei. Leginkább az érdekel, hogy a különböző közegekben, különböző együttműködési-tanulási formák által hogyan valósul meg a tanulás. Mivel ma még nagyon keveset tudunk ezekről a dolgokról, az elméleti kérdések mellett a módszertaniak is nagyon érdekelnek.

– *Hol végezte tanulmányait? Úgy tudom, egy angliai egyetemen szerzett doktori fokozatot.*

– Igen, egyetemi tanulmányaim miatt mentem Angliába, azután, mivel a számítógépek használata az oktatásban Finnországban még gyermekcipőben járt a nyolcvanas évek végén, kinn maradtam, mert ott már

legalább folytak kutatások ebben a témakörben. Az Exeteri Egyetemet választottam, elkezdtem a kutatásokat, az adatgyűjtést, s ebből született az egyetemi diplomamunkám. A témavezetőm javasolta azután, hogy ott folytassam a munkámat PhD-hallgatóként. Írásbeli pályázat benyújtása mellett szóbeli felvételit kellett tennem (ami Angliában általánosan jellemző), így azután négy évig maradtam még ott. Különböző forrásokból kaptam támogatást: legnagyobb összeget a Finn Akadémiától és a Finn Kulturális Alaptól. Itt is változások történtek azonban; tíz éve még eléggé ritkaságszámba ment, ha egy finn külföldön tanult.

– *Hol dolgozik most?*

– Amikor hazakerültem Angliából, a Finn Akadémia kutatási ösztöndíjasaként kaptam munkát. Az volt a feladatunk, hogy kisgyermekes és iskolai tanulók viselkedését tanulmányozzuk kollaboratív tanulási helyzetekben. Mindkét országból, Angliából és Finnországból is vannak adataink, így lehetőség nyílik az országok közötti összehasonlításra. Egyébiránt szerencsém volt, hogy posztdoktori ösztöndíjat kaphattam. Általánosságban ma már az a

vélekedés Finnországban, hogy a PhD-fokozatot minél hamarabb, a tudományos karrier kezdetén érdemes megszerezni, s ez azután mint egy gépkocsivezetői jogosítvány funkcionálna; ellentétben azzal a korábbi gyakorlattal, amely a PhD cím megszerzését a szakmai karrier végén, már a nyugdíj előhírnökének tekintette. Fiatal korban persze nehéz összeegyeztetni a szakmai előmenetelt és a családalapítást. Kislányom a PhD-cím megszerzése után született; egy darabig otthon maradtam vele, édesanyám is sokat segített, ám anyagi okokból hamarosan dolgozni kezdtem rész-munkaidőben az Oulu-i Egyetemen.

– *Ön szerint hogyan lehetséges, hogy az ötmillió lakosú Finnországot körülbelül negyven ember képviseli ezen a tanácskozáson? Magyarországról sokkal kevesebben vannak itt.*

– Az én első EARLI-konferenciám a Nijmegen-i volt két évvel ezelőtt. Úgy emlékszem, hogy akkor Finnországból is összesen körülbelül nyolc ember volt jelen. Azóta az oktatási rendszer és az egyetemek hangsúlyozzák a fiatalok doktorálás fontosságát, sokkal több empirikus vizsgálatra nyílt lehetőség. Az egyetemek sokkal több külföldi utat tudnak támogatni, s ez talán a legfontosabb ok. Ez viszont mélyreható változásokat fog elindítani a tudományos kutatásokban, publikációs szokásokban. Eddig elég volt, ha az ember finn

folyóiratokban finn nyelven publikált, az egyetemi újságban cikkeket és kutatási riportokat közölt, és a tudományos eredmények körbejártak a finn kutatók között. Most viszont egy nagyobb kutatói közösség épül ki, és ez így van rendjén. Hiszen azok az emberek, akik ugyanazt a témát kutatják, mint te, nem biztos, hogy ugyanabból az országból vannak. A nagyobb kutatói közösség kialakulása szükségessé teszi egy közös nyelv használatát, s ez Európában az angol lehet. De természetesen vigyáznunk kell, hogy ne felejtsük el a saját nyelvünket, s az angolban jelentkező tudományos kifejezéseket megfelelően átülteszük az anyanyelvünkre. A gyakorló tanárok számára tartott szemináriumok, tanácskozások, továbbképzések természetesen anyanyelven folynak. Érdekes, hogy – bár le tudom fordítani az angol szöveget finnre és a finnt angolra – másféle gondolkodásmódot igényel a más nyelven megfogalmazott szöveg.

– *Milyen lehetőségeket lát a fiatal kutatók együttműködésére?*

– A Research Students' Day egy remek új kezdeményezés, a fiatal kutatók itt sok olyan embert megismerhetnek, akikkel hasznos ötleteket tudunk cserélni, még ha nem is pontosan ugyanaz a kutatási területünk. Az e-mail a kapcsolattartás korszerű eszköze lehet.

Csikos Csaba–Józsa Krisztián

Az EARLI folyóirata: Learning and Instruction

Jelentős tudományos társaságként az EARLI is megjelenteti saját folyóiratát: 1991 óta angol nyelven, évente négy számmal (1998-tól majd évi hat számmal) jelentkezik a Learning and Instruction (Tanulás és Oktatás). Az önálló publikációs fórum elindítása előtt, az EARLI megalakulása után hamarosan formálódó szerkesztői gárda kezdetben az International Journal of Educational Research egy-egy tematikus számát állította össze.

A folyóirat főszerkesztőjét a társaság jelöli ki meghatározott időre (a mindenkor főszerkesztő ugyanakkor tagja az EARLI vezetőségének), társszer-

kesztőit és nemzetközi szerkesztői tanácsadó testületét úgyszintén. Mindemellát azonban a folyóirat működése teljesen független a szervezettől, hiszen saját szabály-